

[Undervisningsministeren.]

er lærer på et universitet eller en højere læreanstalt. Forholdene er vanskelige, også fordi det utvivlsomt nu er noget sværere at skaffe sig arbejde end tidligere, men iøvrigt må man sige, at det er uheldigt at være erhvervsstuderende; når man studerer ved et universitet eller en højere læreanstalt, er det bedst at kunne give hele sin dag til sit studium.

Spørgsmålet om en koordination af legaterne tør jeg ikke rigtig svare på på stående fod. Det forekommer mig, at legaterne ved universiteterne må siges allerede i nogen grad at være koordinerede, og hvor en fundats for de enkelte legater bestemmer deres anvendelse, ser jeg i og for sig ikke nogen større gevinst i koordination, undtagen derved at de studerende på den måde bedre kan gøres opmærksom på, indenfor hvilket område der kan fås legater. Men det skal jeg gerne tage op til overvejelse.

Med hensyn til udtalelser om, at udvalget har arbejdet langsomt, og at det hverken er formandens eller udvalgets skyld — der blev talt om en tilsyneladende tøvende holdning —, vil jeg ganske kort, da jeg ikke vil bruge tiden til dette, sige, at der er givet udvalget svar fra møde til møde, men at udarbejdelsen af den sidste oversigt måtte komme til at tage lidt tid, eftersom den frembød overordentlige vanskeligheder for den embedsmand, som udførte arbejdet. Han skulle skaffe sig en hel række oplysninger, og det var forsåvidt helt uprøvet land, han var inde på. Mig forekommer det, at der er god grund til at rose ham for hans arbejde.

Det ærede medlem spurgte om betænkningerne; jeg vil gerne sige, at dem arbejder vi med i ministeriet. Jeg vil give det ærede medlem hr. Arnth Jensen ret i hans forskellige betragtninger. Jeg skal ikke komme nærmere ind på dem.

Det er ganske rigtigt, hvad det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) sagde, at dette lovforslag om tipstudiefonden ikke løser de studerendes problem. Vi må stadig have det for øje, indtil vi kan angribe den vanskelighed, som de studerende har, på en virkelig effektiv måde.

Det ændringsforslag udenfor betænkningen, som er stillet af det ærede medlem hr. Alfred Jensen, kan jeg ikke anbefale. Det er studiefondens formål at yde studielån og legater til en langt større kreds af unge under uddannelse end den, hvis interesser varetages af Danske Studerendes Fællesråd. Hvis man derfor ville optage en repræsentation for fællesrådet i fondens bestyrelse,

ville man favorisere de studerende ved universiteterne og ved de højere læreanstalter på en måde, som går ud over lovens forudsætning. Hertil kommer, at fondens bestyrelse efter det foreliggende lovforslag kun skal foretage fordeling af fondens midler i hovedsummer til de styrelsesgrene, hvorunder de forskellige uddannelsesområder sorterer, mens den endelige uddeling i enkeltheder af legater og lån skal ske igennem de bestående stipendieudvalg og låneinstitutioner. Det er netop overfor disse direkte uddelende organer, at jeg mener, de studerende bør have mulighed for at kunne fremføre deres synspunkter. Såvidt mig bekendt har de studerende ved de forskellige læreanstalter da også en vis indflydelse på stipendiefordelingen, i alt fald ved jeg, at på Københavns universitet er ordningen den, at studenterrådets legatudvalg tilkaldes til universitetets stipendiebestyrelsesmøde. Under alle omstændigheder må det dog være på dette stadium af uddelingen, at de studerende med rimelighed kan kræve at være repræsenteret, ikke derimod i selve fondens bestyrelse, og jeg kan derfor ikke anbefale dette ændringsforslag til godkendelse.

Alfred Jensen: Det ærede medlem hr. Bomholt følte sig foranlediget til at tage afstand fra mine udtalelser om den offentlige stemning, der har været for at få forøget legaterne og de beløb, der stilles til rådighed for de studerende. Han brugte udtrykket „gadens parlament“. Nu har jeg ikke anvendt de ord. Jeg har sagt, at hvis der ikke havde været et sådant røre blandt de studerende og deres pårørende, tror jeg ikke, man var nået frem til en løsning. Jeg har ikke noget imod, at man siger, at de henvendelser, der er sket til partier og rigsdagsmænd og til rigsdagen, ja, selv den demonstration, der har været ved Christiansborg for at få videnskabens kår forbedret, betegnes som parlamentariske kanaler, men så må man i hvert fald gøre mig den indrømmelse, at så har parlamentarismen på det område fungeret fuldtud. Det er fortsat min opfattelse, at hvis der ikke havde været et sådant røre om studenterne kår og forhold, var vi ikke nået til den relativt tilfredsstillende løsning, vi i dag står overfor.

Iøvrigt skal jeg såmænd ikke tage det ærede medlems snurretop fra ham. Han ønsker jo at have sådanne småting at sysle med og mener, at hvad der foregår herinde på rigsdagen, absolut intet har at gøre med, hvad der rører sig ude i folket. Her